

Yazan	Ümit Koray Başcan
Ülke	Almanya
Şehir	Rostock
Koordinatör Kuruluş	Deutsch-Ungarische Gesellschaft in MV e.V.
Ev Sahibi Kuruluş	Fantasia AG
Proje Adı	Intercultural work in Rostock
Başlama Tarihi	01/07/2018
Bitiş Tarihi	30/06/2020
E-posta	umitbascan@gmail.com

Tarih 05.08.2019 ve ben Almanya'daki projem için yola çıktığım Almanya'da ikinci ayımı dolduruyorum. Geçen aya göre bu ay daha hareketli geçti aslında diyebilirim ve nasıl geçtiğini gerçekten anlamıyorum günlerin.

Bu ay benim için çok farklı deneyimler edinmemi sağladı diyebilirim aslında. Bir bakıma verimli geçen bir ayı daha geride bıraktım. Her geçen gün insanlar ile iletişimim daha da

artıyor. Bu ay içerisinde sirk alanı içerisinde birkaç etkinlik oldu ve her birinde hem çalıştım hem de eğlendim desem yeridir.

Üniversite öğrencilerinin kafeteryası diyebileceğimiz Mensa'ya gittiğim bir gün üzerimdeki Fenerbahçe logolu t-shirt sayesinde Rostock Üniversitesi'nde yüksek lisans yapan bir arkadaş ile tanıştım. Buraya geldiğimden beri yani Rostock'ta konuştuğum tek Türk vatandaşıydı kendisi. Bana neyi nerede daha kolay bulabileceğim konusunda rehberlik etti açıkcası.

Bunun haricinde bu ay trajikomik bir olayda yaşadım diyebilirim. Sirk alanından diğer ofise iki araba gitmemiz gerekiyordu ve ben sadece otomatik araç kullanabildiğimi söylemiştim ki zaten otomatik olanı bana vermişlerdi. Toplasınız 5 dakikalık bir mesafeydi açkcası. Yanlış yola girmem ve geri geri çıkarken park halindeki bisiklete çarpmam çabası tabi. Evet bunu başarmıştım 6 yıllık ehliyetimle ilk kazamı ufakta olsa Almanya'da yapmıştım. Tabi bırak kaçmak olmayacağı için

polise haber verdik bisikletin sahibini öğrenmek için ve polisler geldiler. Çok kibarlardı bunu onlara da söyledim. Kimlik ve ehliyet bilgilerimi aldılar ve 35 Euro bir ceza ödemem gerektiğini söylediler. Küçük çaplı kalp krizini bu şekilde ucuz atlatmış oldum.

Sirk alanında beraber çalıştığımız Ralph'in benimle dalga geçmesi de çabası tabi. Kendisi 2 haftalık bir tatile çıktı ve artık alanın şefi sensin dedi. Onun yokluğunda zorlanmış olsamda bir şekilde üstesinden geldik hatta çokça faydalı da oldu diyebilirim.

Sirk alanındaki etkinlikler azalmış ve beni kurumun diğer ofisindeki etkinlik için görevlendirmişlerdi. Burada engelli bireyler için bir parti yapılacaktı ve ben de orada siparişlere bakacaktım. Etkinlik günü beklediğimden daha da güzel geçti. Üzerimde İstanbul yazılı bir t-shirt ile çalışıyordum ve bir kişi Türk olduğumu anladı ve tüm siparişlerini bana Türkçe verdi. Bu insanı gerçekten mutlu eden birşey. Farklı bir ülkenin insanı sizin dilinizi biliyor ve size jest olması açısından siparişleri sizin diliniz üzerinden

veriyor daha ne olsun. Dolu dolu bir ayı daha geride bıraktım açıkcası. Her geçen gün burada olduğum için ne kadar şanslı olduğumun daha çok farkına varıyorum.

